

[Grethe Philip]

Vi mener også, at vi hurtigt må se at få gennemført visse ændringer i vores skattelovgivning. Som den er i øjeblikket, stimulerer den ofte misundelsen ved at beskytte let tjente gevinster og navnlig ved at fastholde fradrag, der reelt er mere værd, jo højere indkomsten er. Det virker stik imod den bærende idé i vor skattelovgivning: at de tungeste byrder skal hvile på de stærkeste skuldre. Det radikale venstre har fremlagt tanker om en ændret fradragsordning, så fradragene sker i skatten og ikke i indkomsten. Vi mener, at det er den vej, vi skal gå.

Et kardinalpunkt i hele den økonomiske politik er det offentlige investeringer. En oversigt over de planlagte og påtænkte investeringer er nu lagt frem i folketinget, men vi savner stadig regeringens udspil, og derfor vil jeg spørge her ved finanslovdebatten: hvad er det egentlig, regeringen vil, og hvornår får vi det at vide? Hvor meget kan vi investere, i hvilken takt og i hvilken rækkefølge? Vi finder, at regeringen har ventet meget længe med at lægge sine tanker frem.

I det hele taget venter vi på meget fra regeringens side. Vi finder ikke, at det er tilstrækkeligt med de BO-tal, der er fremme, og som kun dækker de allerførste år, men at vi må have en længeresigtet planlægning. Jeg har flere gange over for socialministeren efterlyst en planlægning for det sociale område, hvordan man dér vil prioritere f. eks. en indsats for pensionsreform, barselhvile og efterløn for at tage 3 store spørgsmål. Socialministeren har endnu ikke svaret mig, og jeg stiller derfor spørgsmålet direkte til finansministeren.

Det er kendt, at vi er positive over for visse dele af disse reformer, bl. a. pensionsreformen, men vi mener ikke, at det hele kan gennemføres på én gang, og vi finder i høj grad, at det vil være rimeligt at have denne plan, inden vi overhovedet går i gang med at gennemføre noget af denne lovgivning.

Også boliglovgivningen trænger sig stærkt på. Vi ved, at det almennyttige boligbyggeri er i klemme. Vi har fra det radikale venstre fremsat forslag om indekslån, som vil kunne nedsætte begyndelseslejen i nybyggeriet, og vi opfordrer regeringen til at gå i gang med overvejelser på dette punkt og føre dem frem til resultater.

Regeringen har, som jeg sagde før, holdt sig meget stilfærdigt tilbage i kulisserne, hvor

det drejede sig om at lægge de langsigtede planer. Vi finder, at tidspunktet nu er inde til at få disse planer til drøftelse i et bredt udsnit af folketinget, så der virkelig kan slutes aftaler om det, indgås forlig om det, så vi kan gå til handling.

Den langsigtede politik er meget nødvendig, for at vi skal få hold på alt det, der sker i disse år, men det, vi nu om ikke så mange timer skal tage stilling til, er den helt kortsigtede politik vedrørende overgangsåret 1978, og om dette kan jeg sige, at vi kan stemme for det finanslovsforslag, der nu ligger foran os med de ændringer, som nylig er vedtaget, og vi anbefaler også andre partier at stemme derfor.

Jens Møller (KrF):

Et betalingsbalanceunderskud over for udlandet på ca. 9 mia kr., en accelererende stigning i gælden til udlandet, et forventet underskud på statsregnskabet på 30 mia kr. og omkring 200.000 arbejdsløse. Det er kendsgerninger, der viser, at det står dårligt til i Danmark i dag, og der er vel ingen, der tror, at det finanslovsforslag, vi forhandler om i dag, vil kunne løse disse problemer.

Kristeligt folkeparti er et social-liberalt parti, og det betyder, at vi vil et samfund, hvor der er gode sociale forhold, hvor ingen mennesker må lide nød, hvor ingen må blive undertrykt og ingen må blive forfordelt, men samtidig må vi have den størst mulige frihed for den enkelte borger, frihed for statens indblanding i både det ene og det andet, også i form af en utilstedelig skatteplyndring ud over, hvad vi anser for en rimelig grænse.

I krisetider som de nuværende er det nok svært at undgå indblanding og regereri på mange forskellige områder. Når krybben er tom, bides hestene, siger man. Hvis vi skal bevare og øge friheden for den enkelte borger i Danmark, kræver det især to ting. Det kræver for det første, at vi får genopbygget en solidaritet i hele samfundet, og vi kan tilføje især en solidaritet hos dem, der har meget, med dem, der har lidt. For det andet en forståelse for, hvordan samfundets økonomi fungerer, og en vilje til at indrette sig efter kendsgerningerne. Og kendsgerningerne er jo, at når det står så ringe til, som det gør på mange måder i Danmark i dag, skyldes det mange års overforbrug, der har medført in-